

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 750 יום ה' 7 בספטמבר 2017

השבוע בגיליון

עדכונים מהשטח

דחיית מועד דיווח ותשלום הדוח המפורט למע"מ לחודש אוגוסט 2017 //
יוזמה בכנסת: תיקון העיוות הקיים ב"שווי שימוש" ברכב //

התגבשות הכדאיות לחישוב מאוחד במסלול 38(א) לפקודה

מ"ה – חברה ציבורית לא תוכל להיחשב לחברת בית (חברת מעטים) //
מ"ה – שומה אזורית לאחר הרשעה פלילית של ראש אירגון פשע //
מע"מ – תאונת מס ערך מוסף בביטול עסקה במקרקעין //

הקדמת מענק העבודה לקראת החגים 2017 // הכל דבש (פטור ממכס) //
הנפקת מטבעות וירטואליים – לא בסין ! // הלוואות בערבות מדינה - הקלות

מאמר
פסיקה

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

דחיית מועד דיווח ותשלום הדוח המפורט למע"מ לחודש אוגוסט 2017

כלל הדיווחים התקופתיים למס הכנסה ומע"מ אשר יש להגישם ולשלמם במועדם.

♦ עוד מציינת הרשות בהודעה, כי מועדי הדיווח והתשלום של הדוחות התקופתיים שאינם דוח מפורט, שידווחו באמצעים המקוונים (מע"מ, מקדמות וניכויים), הינם ללא שינוי.

♦ עפ"י הודעת רשות המסים, יידחה מועד הדיווח והתשלום של הדוח המפורט למע"מ לחודש אוגוסט 2017 (על פי סעיף 67(ב1) לחוק מע"מ), והוא יהיה עד ליום רביעי 27.9.17.

♦ הרשות הבהירה, כי הדחייה האמורה חלה רק על עוסקים שיגישו דוח מפורט למע"מ ואינה חלה על

יוזמה בכנסת: תיקון העיוות הקיים ב"שווי שימוש" ברכב

לבוא עם הצעות לשינוי המדיניות בנושא. אחרת אמר, "ועדת הכספים תקדם צעדים לשינוי המדיניות בנושא בחקיקה משלה".

♦ גם בדיון הקודם בנושא (התקיים ב- 26.7.17) הסביר היו"ר גפני כי יש עיוות עם השיטה הנוכחית וכי "לא יכול להיות מצב שאדם עם רכב שהוא לחלוטין רכב, עבודה ישלם על-כך מחיר יקר".
באותו דיון ענה מנהל רשות המסים עו"ד ורו"ח משה אשר: "מדובר בקביעת שווי נורמטיבית. אי אפשר לעקוב אחר כל נסיעה ולהחליט אם פרטית או עסקית ואחרי כל נהג אם נוסע בשבת או לא, לכן מדובר בקביעות נורמטיביות. בסיס החישוב לוקח בחשבון רכב בן 3 שנים ותרגמו את זה באחוזים. התחשב נעשה על רכב בן 3 שנים ואחרי שעשו שווי תרגמו לחשב חדש. החישובים דווקא בחסר...."

♦ יו"ר ועדת הכספים, ח"כ גפני דרש מנציגי רשות המסים לחזור לוועדה עם נתונים לגבי שווי השימוש, מספרי רכבים, השלכות תקציביות על הכנסות המדינה לפי שיטות שונות של חישוב שווי השימוש או מדיניות משתנה וכד'.

♦ יצויין כי את הדיון בנושא יזם ח"כ עודד פורר (ישראל ביתנו).

♦ לאחרונה (6.9.17) כפי שפירסמה דוברות הכנסת, עלתה דרישה חד-משמעית של ועדת הכספים מרשות המיסים לשנות את המדיניות ביחס לרכבים צמודים ממקום העבודה.

♦ בדיון שני שקיימה ועדת הכספים ביום 6.9.17 בנושא, דרשו חברי הוועדה מהקואליציה ומהאופוזיציה כאחד, לתקן את המצב המעוות לדבריהם, שנמשך מזה שנים רבות ושבו, שכירים ועצמאיים שהרכב הצמוד משמש אותם לצורך ביצוע עבודתם, נתפס כהטבה המחייבת תשלום מס.

♦ חברי הכנסת דורשים לשנות את המדיניות של רשות המיסים בנושא בכללותה ובכלל זה, לשנות את שיטת חישוב שווי המס, כך שילקחו בחשבון מספר עניינים, כגון: שנת הייצור של הרכב בניגוד למצב כיום, שבו גם רכבים שעל הכביש מספר שנים שווי המס מחושב להם כרכבים חדשים. כמו-כן, להוריד את שיעור המס החל על רכב המשמש לעבודה, לא להחשיב תוספות שנוספו לרכב כגון מיגון, במידה שהדבר מתחייב מאופי העבודה ועוד.

♦ יו"ר ועדת הכספים, ח"כ משה גפני (יהדות התורה) הקציב לרשות המיסים פרק זמן של כחודש וחצי עד תחילת המושב הבא של הכנסת, על-מנת

התגבשות הכדאיות לחישוב מאוחד במסלול 38(א) לפקודה שמואל שלמן, משפטן (*) ביקורת ממוחשבת - רשות המיסים

◆ לאור הוראות החוק המרובות עולה השאלה: **כיצד ידעו בני זוג שבחירתם בחישוב מס במסלול סעיף 38(א) תניב להם החזר מס?**

ברור לכולי עלמא, כי כאשר אחד מבני הזוג נמצא במדרגת מס גבוהה, חישוב מאוחד יגרע ולא יוסיף עמם. לכן הצבנו כמטרה, לקבוע כלל מנחה, לפיו נדע בכל גובה הכנסה של בן הזוג שאינו רשום, האם בחירת חישוב מאוחד במסלול 38(א) תצמיח לבני הזוג החזר מס.

הבסיס לקביעת הכלל יונק מאותן נקודות הזיכוי שיתוספו לחישוב המס במסלול 38(א). מטעם חשיבותן נציין אותן שוב, התוספת לזוג ללא ילדים 1.75, ואם אחד מבניהם יחיד מוטב 2.75 נקודות זיכוי. לזוג עם ילדים התוספת 2 או 3 נקודות זיכוי כאשר אחד מבניהם הוא יחיד מוטב.

◆ לאחר התבוננות בסוגיה, עלה בידנו לנסח כלל מנחה אשר לאחר עריכת חישוב פשוט, ידע כל זוג שיחפוץ בכך, על כדאיותו או חוסר כדאיותו לבחור במסלול החישוב המאוחד ע"פ סעיף 38(א).

להלן הכלל המנחה –

"הכדאיות לחישוב מאוחד ע"פ 38(א) תשתכלל, כאשר תוספת המס הנובעת מאיחוד הכנסות בני הזוג נמוכה מערכן הכספי של נקודות הזיכוי הנוספות שתילקחנה בחשבון בחישוב המס".

דהיינו, ערכן הכספי של 1.75 או 2 נקודות זיכוי לפי העניין, ואם אחד מבני הזוג יחיד מוטב 2.75 או 3 נקודות זיכוי.

דוגמא; בני זוג ללא ילדים, הכנסת אחד מבני הזוג בשנת 2016 70,000 ₪, נוכה במקור מהכנסתו 1,462 ₪. הכנסת בן זוג מייגיעה אישית - 30,000 ₪, אין ניכוי מס.

איחוד הכנסותיהם בשנת 2016 של בני הזוג 100,000 = 30,000 + 70,000 יגרור עמו, **מחד**, תוספת מס של 4,200 = 14% * 30,000 (14% מדרגת המס של בן זוג הרשום), **ומאידך**, חיסכון במס בסכום של 1.75 נקודות הזיכוי כאמור בסעיף 38(א), היינו -

$$2,592 = 1.75 * 4,536$$

מכאן שבדוגמא שהצגנו, החיסכון במס **גבוה** מתוספת המס - 4,200 > 4,536. לפיכך בסיטואציה הזו, כדאי להגיש בקשה להחזר מס.

◆ ולא עוד, אלא אם אחד מבני הזוג הוא **"יחיד מוטב"** כהגדרתו, החיסכון במס יהיה גבוה יותר 7,128 = 2.75 * 2,592, לעומת תוספת המס בסך 4,200 ₪ (2,928 = 4,200 - 7,128), ובמקרה הזה לפי נתוני הדוגמא, הגשת בקשה להחזר מס, תוליד עִמָּה החזר מס של 1,462 ₪, כגובה במס שנוכה מהבעל כאמור לעיל.

◆ נציין לבסוף כי ראוי היה למקם את סעיף 38(א) (ב) בפרק השלישי לחלק ד', העוסק בהכנסת בני זוג.

◆ הבחירה לערוך חישוב מאוחד במסלול סעיף 38(א) לפקודת מס הכנסה, בד"כ אינה אטרקטיבית ולא כדאית. משום כך, לאור נוכחותו של הסעיף בפקודה, עולה השאלה במלוא עוצמתה, באלו תנאים כן תתגבש הכדאיות לביצוע החישוב במסלול סעיף 38(א). השאלה רלוונטית לזוגות שאינם חייבים בהגשת דו"ח. לגבי החייבים, המחשב מבצע חישוב לפי המטיב עם בני הזוג.

◆ ראשית נסקור את הוראות הפקודה העוסקות בחישוב המאוחד:

סעיף 65 לפקודה קובע את הכלל; לעניין הוראות הפקודה יראו את הכנסת בני הזוג כהכנסת בן הזוג הרשום.

סעיף 66(א)(1) קובע, כי על אף האמור בסעיף 65 בן הזוג שאינו רשום רשאי לתבוע חישוב נפרד על הכנסתו שהושגה מייגיעתו האישית, ועל הכנסה מרכוש שהיה בבעלותו שנה לפני נישואיו או שקיבל אותה בירושה בתקופת נישואיו- סעיף 66(ב).

סעיף 38(א) לפקודה קובע, כי כאשר הכנסת בן זוג הרשום, כוללת את הכנסת בן זוגו, שהושגה מייגיעתו האישית מעסק או משלח-יד או מעבודה, לרבות הכנסה מייגיעה אישית כאמור בפסקאות (1) עד (6) להגדרתה בסעיף 1 לפקודה. יובאו בחשבון בחישוב המס נקודות זיכוי נוספות כדלקמן; לזוג עם ילדים 2 נקודות זיכוי, לזוג ללא ילדים 1.75. כמו כן, אם אחד מבני הזוג הוא **"יחיד מוטב"** כהגדרתו בסעיף 37 לפקודה, תובא בחשבון נקודת זיכוי נוספת.

סעיף 38(ב) לפקודה מצמצם את תחולתו של 38(א) וקובע כי יחול באותם המקרים שבהם הכנסת בן הזוג שאינו רשום גבוהה מסכום שהוא פי חמישה מסכום חלקי נקודות הזיכוי.

נבהיר כי חלקי נקודות הזיכוי אליהם מכוון הסעיף, לגבי זוג עם ילדים $2 = 1/4 + 1.75$, לגבי זוג ללא ילדים $1.75 = 1/4 + 1.5$. מכאן, פי חמישה מחלקי נקודות הזיכוי האמורות שווה $10 = 2 * 5$ או $8.75 = 1.75 * 5$.

במונחים של שנת 2016, כאשר שוֹוֶה של נקודת זיכוי 2,592 ₪. חישוב מאוחד במסלול 38(א) יתכן בהתקיים שהכנסת בן הזוג שאינו רשום גבוהה מ- 22,680 ₪ או 25,920 ₪ לפי העניין.

◆ נציין, כי בחישוב מאוחד במסלול סעיף 38(א), כאשר הגבר משמש כבן זוג רשום, יובאו בחשבון בחישוב המאוחד של בני הזוג סה"כ 4 או 4.25 נקודות זיכוי. אולם כאשר האישה משמשת כבן זוג רשום תתווסף 1/2 נקודת זיכוי. כמו כן כפי שצינו לעיל, אם אחד מבני הזוג הוא **"יחיד מוטב"** דהיינו, הגיע לגיל פרישה או שנקבעה לו נכות ע"פ סעיף 9(5) לפקודה, תובא בחשבון נקודת זיכוי נוספת.

* המאמר משקף את דעת המחבר בלבד.

חברה ציבורית לא תוכל להיחשב לחברת בית (חברת מעטים)

ע"מ (ת"א) 46002-07-12 ג"י כפר-סבא בע"מ נ' פשמ"ג
אינגה אייזנברג-עצמון, עו"ד (חשבונית)

◆ מנימוקי השומה, עולה כי בשנות המס שבערערור החזיקה ג"י ווסט בשני מגרשים האחד בשטח של 11 דונם והשני בשטח של 1 דונם בראשון לציון. ג"י ווסט לא כפרה בנתונים האמורים, ובהתחשב בכך ניתן לקבוע כי מעבר למרכזי המסחר שבעלותה החזיקה ג"י ווסט, בשנות המס שבערערור, בנכסים נוספים הכוללים שני מגרשים. ביהמ"ש קבע לאור האמור, כי לא ניתן לומר על ג"י ווסט שכל רכושה בניינים.

◆ האם מתקיים בג"י כפר סבא התנאי לפיו אין לציבור עניין ממשי בה - לטענת המשיב, המערערות מוחזקות במעלה שרשרת החזקות בידי חברות ציבוריות ותוצאותיהן העסקיות מדווחות לציבור במסגרת דיווחיהן של החברות הציבוריות, כמתחייב מדיני ניירות ערך ומכללי חשבוניות מקובלים. עוד טוען המשיב כי שיעור ההחזקה של הציבור בג"י כפר סבא ובג"י ווסט הוא 30% - 40%. המערערות אינן כופרות בטענות אלה של המשיב, על כן, ובהתחשב באמת המידה שנקבעה בעניין דלגית (עמ"ה 12970-02-10, 11004-07-10 דלגית חברה לנכסים בע"מ ולינור חברה לנכסים בע"מ נ' פקיד שומה תל אביב 4 (פורסם במיסים)) ובשיעור ההחזקה של הציבור העומד על 30% - 40%, נראה כי לציבור יש עניין ממשי בג"י כפר סבא וג"י ווסט.

◆ ביהמ"ש קבע, כי טענת המערערות לפיה פרשנותן לסעיף 64 לפקודה, יגרום "לתשלום מס מאוחד ראוי וצודק יותר", אינה יכולה להתקבל, מקום שהמחוקק בחר להחיל את הסדר חברת הבית רק על השקעות במבנים להשכרה על ידי חברה העומדת בדרישות הקבועות בסעיפים 64 ו-76 לפקודה.

◆ עוד קבע ביהמ"ש, כי נראה שהמערערות מנסות להחזיק ב"מקל משתי קצותיו". מצד אחד טוענות הן, כי יש לבחון במישרין את קיום העניין הממשי של הציבור בחברה מבלי שעניין שיש לציבור בחברה הציבורית "יחלחל" אל החברה הפרטית. דהיינו, לצורך החלת הוראות סעיף 64 לפקודה טוענות הן שיש להבחין בין החברה הציבורית לבין החברה הפרטית.

◆ מנגד טוענות המערערות, כי יישומו של סעיף 64 לפקודה, כשיטתן, ימנע תשלום מס בקבוצת חברות "העוסקות בפעילות כלכלית אחת" - לכך אין להסכים מקום שהטבת המס המבוקשת אינה מתיישבת עם תכליתו של סעיף 64 לפקודה - לעודד פעילות של חברות פרטיות קטנות העוסקות בהשכרת בניינים בלבד ולא פעילות כלכלית של חברה ציבורית גדולה גם אם היא פועלת באמצעות חברות פרטיות.

תוצאה:

◆ הערעורים נדחו. נפסקו 36,000 ₪ הוצאות למשיב.

ניתן ביום 29.8.17

ב"כ המערערות: עו"ד פנחס רובין, עו"ד גיל גריידי
ב"כ המשיב: עו"ד אלפא ליבנה פרקליטות מחוז תל אביב (אזרחי)

◆ ג"י כפר - סבא בע"מ (להלן: "ג"י כפר סבא") וג"י ווסט בע"מ (להלן: "ג"י ווסט") מחזיקות במקרקעין ובכלל זה מרכזי קניות. ג"י כפר סבא וג"י ווסט הינן חלק מאשכול חברות נדל"ן ומוחזקות בבעלות מלאה על ידי ג"י ישראל מרכזים מסחריים בע"מ (להלן: "ג"י ישראל") אשר מוחזקת על ידי גזית גלוב ישראל (פיתוח) בע"מ (להלן: "גלוב ישראל"). 75% ממניות גלוב ישראל מוחזקות על ידי גזית גלוב בע"מ, חברה ציבורית הנסחרת בבורסה (להלן: "גזית גלוב"). 25% נוספים ממניות גלוב ישראל מוחזקים על ידי רונן אשכנזי באמצעות רונן אשכנזי החזקות בע"מ.

◆ בדוחות התאמה למס שהוגשו למשיב בשנות המס שבערערור, הצהירו ג"י כפר סבא וג"י ווסט כי הן "חברות בית", כמשמעות מונח זה בסעיף 64 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 (להלן: "הפקודה"), ובהתאם ייחסו ג"י כפר סבא וג"י ווסט את הכנסותיהן לג"י ישראל וזו קיזזה מההכנסות האמורות הפסדים צבורים שהיו לה.

◆ בשומות לשנות המס שבערעורים קבע המשיב, כי ג"י כפר סבא וג"י ווסט אינן "חברות בית" כמשמעות מונח זה בסעיף 64 לפקודה מאחר שאינן "חברת מעטים" כמשמעותה בסעיף 76 לפקודה, "היות שלציבור יש עניין ממשי" בהן במישרין ובעקיפין. עוד נקבע, כי ג"י כפר סבא וג"י ווסט אינן עומדות בתנאי הנדרש לפיו כל רכושן ועסקיהן הם החזקת בניינים.

ביהמ"ש המחוזי בתל אביב-כפ' הש' מ. אלטוביה:

◆ האם כל רכושה ועסקיה של ג"י כפר סבא החזקת בניינים - סעיף 64 לפקודה, מאפשר לייחס לחברי חברת מעטים שכל רכושה בניינים וכל עסקיה החזקת בניינים, את הכנסות החברה לצורכי מס. מהוראות סעיף 64 ו-76 (א) לפקודה, עולה כי אלה התנאים להחלת ההסדר הקבוע בסעיף 64 לפקודה:

- א. לחברה חמישה בעלי שליטה לכל היותר.
- ב. החברה אינה חברת בת.
- ג. לציבור אין עניין ממשי בחברה.
- ד. כל רכושה של החברה בניינים.
- ה. כל עסקיה החזקת בניינים.

הצדדים חלוקים על פרשנות התנאים שבסעיפים ג, ד ו-ה שלעיל וקיומם במערערות.

◆ בהתחשב בטענת המערערות לפיה פעילותן נסמכה על ג"י ישראל ומדובר "בפעילות כלכלית אחת", ובטענתן לפיה ג"י ישראל "רוכשת, בונה, מממנת, משכירה ומתפעלת את המרכזים המסחריים בבעלותה", נראה כי יש לקבל את עמדת המשיב, לפיה ככל שמדובר בבנייה על המקרקעין הסמוכים למרכז המסחרי שהיה בבעלות ג"י כפר סבא, אין מדובר בפעילות שולית של הרחבת מבנה קיים, אלא פעילות של ייזום, פיתוח ובניה על מקרקעין. על כן, כך לפי ביהמ"ש, אף מבלי להכריע בשאלה האם פעילות שולית אינה מוציאה חברה מגדר היותה חברת בית, נראה כי ככל שמדובר בפעילותה של ג"י כפר סבא בייזום, פיתוח ובנייה, גם אם באמצעות קבלנים, אין לראות זאת כחלק מהחזקת בניינים אלא פעילות עצמאית או נלווית שאינה החזקה.

שומה אזרחית לאחר הרשעה פלילית של ראש אירגון פשע ע"מ 13356-07-13 זגורי (אסיר) ואח' נ' פקיד שומה יחידה ארצית לשומה גיא שנער, משפטן

◆ מאחר שהמערער לא ניהל ספרים, הנטל להפריך את השומות מוטל עליו, הוא לא עמד בנטל זה, ולכן, לא ניתן להכיר בהוצאות שתבע לניכוי.

ביהמ"ש המחוזי בתל אביב, כבוד השופט יונה אטדגי:

◆ סעיף 155 לפקודה קובע, כי חובת הראיה כי השומה היא מופרזת תהיה על המערער. שומה לפי מיטב השפיטה מתבססת על הנחות, ולעיתים גם על השערות. עם זאת, פקיד השומה חייב בעריכת שומה סבירה. השאיפה היא שהשומה תהא נאמנה לאמת, אלא שבהעדר נתונים בשל מחדלי הנישום, שאיפה זו תיושם, ככל שניתן בקיומם של נתונים חלקיים. אין ציפייה שהשומה תהייה מדויקת ומבוססת על כל פרטיה, פקיד השומה יכול להתבסס על אומדנים, השערות והערכות, בהסתמך על ניסיונו המקצועי.

◆ בעניינינו, לפי ביהמ"ש, המערער לא ניהל ספרים, לא דיווח על עיסוקיו ועל הכנסותיו, ובהעדר נתונים אמניים, אין פסול בשומה המתבססת על אומדנים והערכות.

◆ אך העיקר לפי ביהמ"ש הוא שבעניינינו, השומות מתבססות, כמעט במלואן, על הממצאים שנקבעו בהכרעת הדין. בית המשפט דחה את רוב טענות המערער כנגד שומות לפי מיטב השפיטה שהוציא לו המשיב. יחד עם זאת, נפסק, כי בבדיקת סבירות השומה יש לתת משקל לכך שראיות המשיב התבססו, רק על הממצאים שנקבעו בהכרעת הדין שעל פיה הורשע המערער, כשהמשיב יכול היה, במאמץ סביר, ולא גדול, לערוך בדיקה נוספת, והוא נמנע מכך.

◆ לעניין המחלוקת האם על הדיווחים שהיה על המערער להגיש (ושלא הוגשו למעשה), היו צריכים להיות מוגשים על בסיס מצטבר או על בסיס מזומן, הבהיר ביהמ"ש, כי סוגיה זו קשורה לעיתויה של ההכנסה בלבד ולא לשאלה מהי ההכנסה החייבת במס ולפיכך אין צורך להכריע בה.

◆ בהקשר לניכוי הוצאותיו, קבע ביהמ"ש, כי המערער לא מסר כל אינפורמציה בזמן אמת בדבר ההוצאות שנגרמו לו, מאחר שלא ניהל ספרים כלל, וגם במהלך הראיות לא הציג כל ראיה לתמיכה בטענותיו, ולכן צדק המשיב בסרבו להכיר בהוצאות שנטענו על ידו.

תוצאה:

◆ הערער נדחה ברובו, המערער יישא בהוצאות המשיב בסך 50,000 ₪.

ניתן ביום 8.8.2017

ב"כ המערער: עו"ד ליאור אפשטיין

ב"כ המשיב: עו"ד שרה ויזל-גלצור, פרקליטות מחוז תל אביב (אזרחי)

◆ הערת מערכת - זוהי לא פסיקתו הראשונה של בית משפט המחוזי בנושא זה. ר' הפניה לסיקור פסיקה קודמת בנושא באתר פוסטה: [איציק בר מוחא חוייב במס של 12 מיליון ש"ח וגם- האם תקדים בר מוחא הוא דו סטרי?](#)

◆ ערעור על שומות לפי מיטב השפיטה שהוציא המשיב למערער לפי סעיף 145(ב) לפקודת מס הכנסה, וזאת בגין רווחים שצמחו לו כתוצאה מהשתתפותו באירגון פשיעה. המשיב טוען, כי יש לראות את הממצאים והמסקנות הקבועים בהכרעת הדין במשפט פלילי, כקבילות בהליך זה וכראיה לכאורה לאמור בהם.

◆ רקע - נגד המערער ואחרים הוגש בתחילת שנת 2011 כ"א המייחס להם השתתפות באירגון פשיעה שבראשו עומד המערער, ובמסגרתו עסקו, בין השאר, במתן הלוואות בריבית קצוצה, הפעלת הימורים, הברחת סיגריות ואלכוהול, סחר בסמים וכן גם עבירות מס והלבנת הון. ביום 29.3.2012, הודה המערער במסגרת הסדר טיעון בעבירות שיוחסו לו ודינו נגזר ל 15 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי, חילוט כספים וקנס.

◆ המערער הגיש דו"חות לשנות המס הנדונות (-2008) רק בחודש נובמבר 2011, לאחר שהמשיב נקט נגדו בהליך עיקול לפי סעיף 194 לפקודת מס הכנסה (להלן: "הפקודה"). בדו"חות הצהיר המערער על הכנסות בסך 350,000 ₪ בשנת 2008 והפסדים של למעלה מ-1,000,000 ₪ בין השנים 2009-2010.

◆ ביום 29.5.2012 הוצאו למערער שומות לפי סעיף 145(ב) לפקודה שבהן נקבעה הכנסתו החייבת לשנים 2008-2010 בלמעלה מ 25,000,000 ₪ שהתבססו על חישוב הכנסותיו של המערער מפעילותו העבריינית של אירגון הפשיעה שעמד בראשו. השגה שהשיג המערער על השומות נדחתה והמשיב הוציא צו, ומכאן הערעור על השומות שהוציא המשיב על פי מיטב השפיטה לשנים 2008-2010.

טענות המערער:

◆ הכנסות רבות, שמקורן בפעילות העבריינית של האירגון, שייחס המשיב למערער לא התקיימו בפועל, ובכלל זה: ההכנסות הנובעות מסחיטה באיומים, ההכנסות מהלוואה בריבית, וההכנסות הנובעות מספינת קזינו.

◆ המשיב מחויב לדבריו של ב"כ המדינה בהליך הפלילי בדבר הרווחים הידועים למאשימה, בסך 2,000,000 ₪, לפיכך, מנוע המשיב מלטעון להכנסה גבוהה מזו.

◆ המשיב לא הביא בחשבון הוצאות שונות שהוציא המערער לצורך ייצור ההכנסה ובכלל זה: הריבית ששילם בעצמו כדי ללוות את הכסף שהלווה לאחרים, תשלום שכירות, משכורות, חשמל, רכב ועוד.

◆ המערער תוקף את קביעת המפקח לפיה חישוב הכנסתו צריך להתבצע על בסיס מצטבר ולא על בסיס מזומן.

טענות המשיב:

◆ בהתאם לסעיף 42 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשלי"א-1971, יש לראות את הממצאים בהכרעת הדין במשפט הפלילי, כקבילות בהליך זה וכראיה לכאורה לאמור בהם.

◆ המשיב אינו כבול לעמדת ב"כ המדינה בהליך הפלילי, מדובר בהליכים שונים, שנטלי הראיות בהם שונים.

תאונת מס ערך מוסף בביטול עסקה במקרקעין ע"מ 16-43150-10 רומי (ר.א.) השקעות בע"מ נ' מנהל מע"מ נתניה עו"ד ישראל בן ציון

◆ השאלה שנשאלה: האם ניתן לראות בסכום פיצוי מוסכם, ששולם במסגרת הסכם ביטול עסקה במקרקעין, בצורה של קיזוז סך הפיצוי מסך החזר התמורה (המקדמה) ששולמה בגין עסקת המכירה, כחלק מעסקה החייבת במס? ובהתאם לעיקרון ההקבלה מהי זכאות משלם הפיצוי לקיזוז סך התשומות הכלול (וליתר דיוק, זכותו שלא להשיב את סך התשומות שקיזוז מלכתחילה)?

◆ **רקע עובדתי:** המערערת רכשה מגרש מקרקעין, בסכום של 130 מיליון ₪, בתוספת מע"מ, ושילמה מקדמה 20 מיליון ₪ בתוספת מע"מ. המוכרת דיווחה על העסקה ושילמה מע"מ העסקאות והמערערת ניכתה את מע"מ התשומות. אולם המערערת לא יכלה לעמוד בתשלומים הבאים לפי החוזה, לטענתה בשל כך שלא יכלה להשיג מימון בעקבות מצג שווא של המוכרת לגבי מצב המקרקעין, לפיכך הגיעו הצדדים לעסקה להסכם לפיו העסקה מבוטלת, ולצדדים אין טענות אחד כלפי השני, אך המוכרת תשיב למערערת רק 7 מיליון מתוך ה-20 מיליון ששולמו, הואיל ובהתאם לחוזה הוסכם על פיצוי מוסכם בסך 13 מיליון שקלים.

◆ בהמשך סוכם, כי המוכרת תשיב למערערת רק 6.4 מיליון מתוך 7 מיליון השקלים (הפחתה של 7%) (לא ברור מפסק הדין מדוע, והואיל ולבסוף הסכימו הצדדים שלא לקיים דיון הוכחות נראה למתקצר כי גם לבית המשפט לא הוברר מדוע), ובכך לא יהיו לצדדים טענות אחד על השני.

◆ **מה לא נעשה:** לא נלקח בחשבון במסגרת הסכם ביטול העסקה, מה עם המע"מ 3.4 מיליון שקלים ששולמו ודווחו למע"מ.

◆ **התאונה:** כשלושה חודשים לאחר מכן, הוציאה המוכרת למערערת חשבונית זיכוי בסך 20 מיליון שקל בתוספת מע"מ, המערערת סירבה לקבלה, בטענה שהואיל ולא הושב סכום המקדמה למערערת הרי שחשבונית הזיכוי לא תואמת את המציאות המשפטית והחשבונית. אולם מנהל תחנת מע"מ נתניה חשב אחרת, והוציא למערערת שומת תשומות בגין קיזוז התשומות בסך 3.4 מיליון, מבלי עסקה חייבת במס, בהתאם להוראות סעיף 43 לחוק מס ערך מוסף תשל"ו-1975 (להלן: "לחוק") הקובע כי משבוטלה עסקה יחזיר הקונה את מס התשומות שנוכה.

טענות המערערת:

1. הואיל וחובת תשלום המע"מ טרם העמדת המקרקעין לרשות הקונה או על שמו, נוצרה לפי סעיף 129(1) לחוק, רק בשל **מתן התשלום** על חשבון התמורה, הרי שבהתאם לעיקרון ההקבלה ולפרשנות תכליתית, גם כאשר העסקה מתבטלת רק **החזרת התשלום** על חשבון התמורה, עם חשבונית זיכוי מתאימה, רק אז יש לחייב את הקונה בהשבת התשומות שניכה.

2. לחילופין, הסכם הפשרה הוא עסקה חייבת במע"מ של מכירת זכויות המערערת במקרקעין, עליו לא הוצאה למערערת חשבונית.

3. טענה חדשה בסיכומי המערערת – **כי הפחתת סכום החזר מ-7 מיליון ל-6.4 מיליון זה הכנסת ריבית אצל המוכרת, המחייבת הוצאת חשבונית מס ומקנה זכות קיזוז למערערת.**

4. את הטיפול בשומה היה אמור לעשות מע"מ ירושלים ולא מע"מ נתניה באשר המערערת הינה עוסק בתחום תחנת מע"מ ירושלים.

◆ **במהלך קדם המשפט הסכימו הצדדים לוותר על שלב ההוכחות ולעבור לסיכומים על יסוד כתבי הטענות והצרופות בלבד.**

ביהמ"ש מחוזי י-ם, כבוד השופט אביגדור זורות:

◆ ביהמ"ש דחה את הערעור בקובעו, כי סעיף 29(1) לחוק דן במועד החיוב במס, ואילו בביטול עסקה חל סעיף 43 לחוק שקובע במפורש כי- "**בוטלה עסקה... לאחר שהקונה ניכה את המס עליה כמס תשומות, יפחית הקונה בסכום ההפרש את מס התשומות שבדו"ח התקופתי שלאחר מכן או ישלם את ההפרש...**" כלומר, ביטול העסקה מחייב החזרת התשומות שנוכו הואיל וכבר אין עסקה החייבת במס, וכפי שכבר נקבע בפסיקות קודמות במחוזי, זאת מבלי קשר להשבת התמורה בפועל, וללא קשר לקבלת חשבונית זיכוי שחובה על המוכר להוציא רק כדי לאפשר תיעוד חשבונאי כשדורש ממע"מ בחזרה את מס העסקאות ששילם מלכתחילה. ואם כן, לאור ביטול העסקה קיימת חובת השבת התשומות שנוכו על ידי המערערת לפי סעיף 43 לחוק.

ביהמ"ש מדגיש, כי פיצויים במסגרת חוזה שבוטל אינם חלק מעסקה החייבת במס, וזאת בשונה מפיצויים במסגרת חוזה שלא בוטל שמהווים חלק ממחיר העסקה וחייבים במס לפי סעיף 27(2) לחוק.

◆ בימ"ש קבע, כי אין עניינו בעסקה חדשה. מהמסמכים שהוגשו עולה, כי מדובר בביטול עסקה בלבד והמערערת ויתרה על העדת עדים מטעמה שיתמכו בתיזה שהייתה פה עסקה חדשה של מכירת זכויות המערערת.

◆ לענין טענת עסקת הריבית, קבע ביהמ"ש כי טענה זו עלתה רק בסיכומים ולא ניתנה כל ראיה לתמיכה בטענה זו.

◆ לגבי טענת הפגם המנהלי בכך שטופלה השומה על ידי מע"מ נתניה – טענה זו נזנחה בשלב הסיכומים.

תוצאה:

◆ הערעור נדחה. על המערער הוטלו 50,000 ₪ הוצאות לטובת המשיב.

ניתן ביום 17.8.17

ב"כ המערערת: עו"ד בועז ברזילי, עו"ד סער כהן

ב"כ המשיב: עו"ד חגי דומברוביץ מפרקליטות מחוז י-ם אזרחי

הנפקת מטבעות וירטואליים – לא בסין !

ביום 4.9.17 פורסמה באתר הבנק המרכזי בסין הודעה משולבת של הבנק המרכזי של סין, רשות ניירות ערך הסינית ורגולטורים ממגזר הבנקאות ומשרדים ממשלתיים שונים, לפיה חל איסור על תושבים וארגונים לגייס כספים באמצעות הנפקת מטבע ראשוניות (ICO) או הנפקת מטבעות דיגיטליים, זאת משום שמדובר על פי הממשל בגיוס בלתי חוקי.

הנפקות מטבע ראשוניות, הינו תחום שמתפתח בעיקר בקרב חברות סטארטאפ בעולם (ולמי שעוקב: בעיקר בסין). ההנפקות מאפשרות לגייס סכומים גדולים במהירות באמצעות יצירה ומכירה של "זייטונים" דיגיטליים, זאת תוך ניצול (זמני) של רגולציה מועטה או ללא רגולציה בכלל. עפ"י הודעת הממשל בסין, פרטים וארגונים בסין שהשלימו גיוס כספים באמצעות הנפקות כאלה יידרשו עתה לבצע את הסידורים הנדרשים על מנת להשיב את הכספים הללו (!).

שוק המטבעות הוירטואליים, הביטקוין והאתריאום הושפעו מההודעה האמורה וספגו ירידות שערים. יצויין, כי על פי הפרסומים, החל מתחילת 2017 גויסו כ-2 מיליארד דולר בהנפקות מסוג זה.

הלוואות בערבות מדינה - הקלות לרו"ח

רו"ח איריס שטרק, סגנית נשיא לשכת רואי חשבון ויו"ר ועדת הקשר עם רשות התאגידים (רשם חברות, עמותות וא"ח) פרסמה באתר לשכת רו"ח הודעה לפיה ניתנו הקלות לרו"ח המייעץ לבקשות לערבות מדינה. להלן ההקלות:

1. יש הסכמה שרו"ח שמשמש כיועץ המסייע לבעלי עסק להגיש בקשה לקרן לערבות המדינה, לא יידרש לאישור עו"ד וזאת בתנאי, שלצד חתימתו ירשם שמו המלא ומספר רישיון. ניתן להוריד את התצהיר החדש מאתרי הגופים המתאמים המפורטים בסעיף 2.

2. כל בוגרי ההשתלמות של לשכת רו"ח בירושלים, חיפה, תל אביב, באר שבע ונצרת נכללים מעתה במאגר שמפורסם לציבור, הן באתר לשכת רואי חשבון והן באתרי הגופים המתאמים. כל מי שפונה לקרן יגיע לשמות רואי החשבון בוגרי הקורס. מצ"ב הלינקים:

- [לאתר לשכת רואי חשבון בישראל.](#)
- [פירמת ראיית החשבון BDSK \(בן דוד, שלוי, קופ\).](#)
- [גיזה זינגר אבן - גוף מתאם מטעם המדינה - קרן ההלוואות בערבות המדינה.](#)

הקדמת מענק העבודה לקראת החגים 2017

ביום 4.9.17 הודיעו שר האוצר משה כחלון ומנהל רשות המסים, עו"ד ורו"ח משה אשר, כי התשלום השני של מענק עבודה עבור שנת המס 2016, בסכום כולל של כ- 210 מיליון ש"ח יוקדם ויועבר לחשבונות הבנק של כ- 180,000 זכאים ביום רביעי ה- 13.9.17, דהיינו כחודש ימים לפני המועד הקבוע בחוק. המהלך נועד לאפשר לזכאים, שכירים ועצמאים כאחד, להיעזר בכספי המענק לקראת ראש השנה וחגי תשרי.

למענק עבודה עבור שנת המס 2016 זכאים שכירים ועצמאים שבשנה זו מלאו להם 23 והיה להם לפחות ילד אחד שטרם מלאו לו 19. וכן, שכירים ועצמאים ללא ילדים ובלבד שמלאו להם 55 בשנת 2016. ההכנסה החודשית הממוצעת בשנת 2016 של העומדים בכל תנאי הזכאות הנוספים צריכה להיות גבוהה מ-2,060 ש"ח ונמוכה מ-6,730 ש"ח.

רשות המסים מציינת, כי השנה בעקבות תיקון החוק, שחל על מענקים שישולמו בגין שנת המס 2016 ואילך, אמורה לגדול אוכלוסיית הזכאים למענק לאור ההקלות שניתנו להורים עובדים במשפחות חד הוריות, לעובדים עם מוגבלות ולעצמאים. כך למשל: טווח ההכנסה החודשית הממוצעת המזכה במענק להורים עובדים במשפחה חד הורית הורחבה והיא נעה בין 1,270 ש"ח ל-11,480 ש"ח.

ר' קישורית לקריאת חומר נוסף על "מענק עבודה"

הכל דבש (פטור ממכס)

לקראת ראש השנה חתם שר האוצר, מר משה כחלון, על צו ליבוא 560 טון דבש מכל העולם בפטור מתשלום מכס. הצו נדרש לאור הערכות למחסור צפוי בדבש בשוק המקומי, והוא יחול כהוראת שעה עד לסוף שנת 2017. הצו קובע, כי תפתחנה שתי מכסות פטורות ממכס ליבוא דבש: הראשונה - בכמות של 400 טון, המתייחסת לאריזות גדולות של מעל 50 ק"ג ומיועדות לתעשייה. שיעור המכס החל על יבוא דבש באריזות גדולות, ללא המכסה הפטורה, עומד על 10.60 ש"ח לק"ג אך לא יותר מ-25%.

השנייה - בכמות של 160 טון, המתייחסת לאריזות עד 1.5 ק"ג. שיעור המכס החל על יבוא דבש באריזות קטנות, ללא המכסה הפטורה, עומד על 16.33 ש"ח לק"ג אך לא יותר מ-55%.

הצו, שהוכן ע"י רשות המסים בתיאום עם משרד החקלאות, יכנס לתוקף עם פרסומו ברשומות.